

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre	1 frt	Egészévre	4 fr
Félévre	2 „	Egyes szám ára	10 kr

Felölös szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrosény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíthatnak.

A háziipar tanítása a Zsilyvölgyben.

Nehezen találunk ebben a piros véren szerzett s fölünk annyi által iredyelt Magyar hazában, olyan vidéket, mely az ország határán belül lévő vidékek valamelyikéhez mindenképpen hasonlítana. Ha földtani vagy éghajlati szempontból itélve hasonlít szembetűnően is valamely környék a másikhoz; szokásaival, életmódjával, ruházatával tönkre teszi lakossága a hasonlatosságot. Hogy ez a körülmény Európa más államaiban is előfordul azt igazolják a mi szaklapjainkban is nem egyszer megjelent és megjelenő külföldi, néprajzi adatok, de oly különbséget, mint a milyent a megfigyelő hazánkban, különösen pedig ennek a régi erdélyi, a Királyhágón inneni kerületekben észlelhet, ritkán mutathat fel a földrajz. A hány falu, annyiféle itt az öltözet, a háziipar. Tagadhatlan, hogy ezen kirívó változatosságot nagyban elősegítik az ország ezen részeiben különösen aránytalanul álló különféle nemzetiségek, melyek-

nek más-más a viseletök, sőt, ha körültekintünk kissé itt, nálunk, a mi Zsilyvölgyünkben, a hol az őslakosság kizárólag román, ennél az egyfajta nemzetiségnél, egy ilyen kis helyen is, azt tapasztaljuk, hogy a tizenegy község mindenikében másféle az öltözködési mód; tényleg a hány a falu annyiféle a völgyben az öltözködési mód, a háziipar; ugyanígy, hogy a zsilyi embert öltöztetéről is meglehet ismerni, hogy melyik falubeli. Hátha még Hunyadmegyét, vagy pláne a régi erdélyi részeket vennők így szemügyre, bizonyára kötelekre terjedne leírása a részletekre kiterjedő néprajzi adatoknak. Most már, ha belátjuk, hogy ilyen különféleségekben gazdag állapot tartja fenn magát a mi girbe-görbe hazánkban s ezt az állapotot paedagogiai bonczkés alá vesszük, be kell lássuk azt is, hogy csak úgy nevelünk az életnek, ha behatolunk a nép életébe megismerkedünk a helység, vagy vidék éghajlati, talaj és gazdasági viszonyaival s ezek alapján s ezeket véve irányadóul állapítjuk

meg az eltanítandó tananyagot s készítjük el az eltanítandó tananyag beosztását, tervszerűen munkálva aztán az irigység sem fogja ránk foghatni, hogy a sötétségben tapogatózunk. Ilyen gondolatoktól áthatva, ilyen eszmékkel felfegyverkezve, hivatásunkat így ismerve be, paedagogia miszsi-onkat ilyen alapokra fektetve elérjük azt, hogy az életnek nevelünk, tanításunknak, gyakorlati haszna lesz s az iskolának ez irányban is megszerezze azt az elismerést, hogy céltudatosan a kor követelményeihez alkalmazkodva haladunk előre.

Talán a háziipar sorolható leginkább azon tantárgyak közé, a melynél az elmondottakat lelkiismeretbeli kötelessége volna minden tanító-féle embernek vezéresillagként szem előtt tartania, mert a milyen nevelésnek tűnnék fel, ha a mi zsilyvölgyi őslakó atyáinkfai hitetársának a jelenlegi öltöztetést egy szép napon piros eszímával, a toroszkói menyecskeét pedig boeskorral egészítenék ki, éppen olyan ferdének tűnnék fel, ha a Zsilyvölgyben,

PETROSÉNY és VIDÉKE TÁRCZÁJA.

A győztes.

Semmi kifogása nem lehetett a doktornénak Andor ellen. Hiszen ott ült az ifjú érdekes arezán mind az a jellegzetes vonás, a mi a lányos mamák előtt olyan becsült s a mit csak ők tudnak fölísmerni: egy tökéletes minta-férj kélekei. S a doktorné mégis gyanakvó szemekkel kísérte azt a barátságot, a mi kezd veszedelemmé fejlődni s az ő egyetlen mostoha leányát. Idát, elaltatni készül a szerelem mámorító mérgével. . . . Hej, nagyon keserves a fölébredés abban a fagyasztó, sivár világban. — minek házaselet a neve . . . Ilyen elvek mellett megsejti, hogy a jó barát leánya kezére egész komolyan páljázik; no egyéb se kell! Finom művészettel — egyelőre ideiglenesen — elzár minden utat, mi a leánya szívéig vezet. S megkezdli az ítőháborút, pusztítva összezúzva mindent, mi a két szív érzés- és gondolatvilága között csak hajszálnyi köteleket is szolgáltat.

Nap nap után leczkézteti a lánykát. Az apja nem szól bele. Azt a szük hatáskört, mi az adáz csatákból részére megmaradt; más téren szokta érvényesíteni: Hadd intezze a leány sorsát Ő. Hiszen ha beleszól, kész a fergeteg, mely a családi béke aszárját sötét-, vészthozó fellegekkel borítja be. S ha nem szól bele, őh akkor kíméletlen férj, nem ismer gyöngédséget

. . . Ez is baj, az is baj! Szóval a ház ura nem sok vizet zavar a családi életben.

Az alig tizenhat éves lány ott ült az ablaknál; hatalmas asztalfutót kellett selyemszálakkal átvárni: szorakozottan nézte a vászonra rajzolt alakokat, ott felede a beszurt tüt s azok a rajzok nagy, színes karikákba olvadva táncolni kezdtek könnyes szemei előtt. S a tüparányi ujját megszurta. A lányka fölriadt a fájdalomra, elsikoltotta magát, aztán félénk reszketéssel tekintett mostohájára

— Ügyetlen! . . . A pamlagra, félre dobta könyveit s a lány szemébe nézett.

— Te sirsz, megint sirsz! . . . No ez már sok! — Mondtam már s most utoljára, legyen vége ennek a léhaságnak . . . jöjjön meg már az eszed s ved ki a fejedből.

— De kérem édes —

— Szót se! . . . Meg sem hallgatom: tudom mit fecsegnél, menj szobádba.

A lány sirt, két nehéz köny futott végig arezán, kezére; menekült a szobából, melynek olyan fojtó a levegője, ki az udvarra, ott kisírhajta elfojtott könyeit, nem kell beszámolni ezekről senkinek. Nem is magáért sirt . . . Ő nem ismerte, milyen az édes anya szeretete; lelkében elfojtva élt mind az mi másokból szülői-, testvéri szeretet alakjában kitör; ismeretlen tömkelegben zsongott lelkében egy egész érzelm-világ, s ez a legelső rázkodásra előtört, a szenvedély ismeretlen mélységével ragadta őt Andor szívéig. — Ő érette zokogott . .

Ment a nagyapóhoz. Tudta, hogy ő megvigasztalja, ő megérti bánatát, — egyedül az egész házbán.

— No ne sirj, te aranyos szökeség, majd másként lesz. Ne busuly, beszélék anyáddal.

S ő ráemelte szeméit, melynek kéksége a könnyek között olyan halvány, olyan bánatos volt, mintha mondt volna! . . . mit is fáradnál hiába? . . . Én már lemondtam . . .

Pedig érezte, hogy az az ismeretlen érzésvilág tisztul, erősödik s szerelemmé kezd formálódni, mely egyetlen élőlényt fon körül varázs szálaiba és ez: Andor.

A nagyapa elhatározta, hogy segít a lányka szomorú helyzetén. Meg kell törni az asszony makacsságát; megfogja győzni elfogultságáról s hogy nem ismeri Andort, nem ismeri azt az orvos szerelmet, mi boldogságunkat is egybe fűzte. És ha nem enged, — más eszközökhöz is képes nyúlni.

Igy telt el három hét. Ida éjjelenként elkeseregte bánatát; sápadt lett, révedező tekintetéből látszott a nagy szenvedés, ami a lelkitusák után a már kibontakozott szerelemnek gyöngye hajtásait összetörte. A büszke s önféjő anya látta a hervadást, melynek vége olyan közönséges és nem is várat magára sokáig; de hogy engedhetné áldozatul a család tekintélyét, hogyan dobatná oda büszkeségét és hogy törtenhétnek meg az, mit ő kezdetben sem akart?

Oh ez igen nagy áldozat, inkább meggyógyítja azt a gyerek-lelket — más eszkö-

a hol hire-helye sínesen a rozsnak vagy buzának, az iskolába járó gyermekeknek a szalmakalapfonást a Budapesten járóknak pedig a kosár vagy gyékényfonást tanítanak az elemi iskolában.

Nem szándékom az elemi iskola többi tárgyainak értékét kiesinyíteni, de el kell ismernie mindenkinek, hogy a háziipar a messze jövőbe ható fontossággal bír, mert a mely növendékek felébbresztették a munkakedvet s azt fokozatosan növelni igyekeztünk az a tanuló idejét életének későbbi részében is jó cselekedetek gyakorlásával munkával fogja tölteni, a mi által ön-önmaga megélhetési viszonyait könnyűvé teszi, nem fog panaszkodni, nem fog irigykedni, nem fog elégtelenkedni, nem fogja szidalmazni az eget és annak urát, hanem hálával leborul előtte, hogy erőt és egészséget adott neki munkája végeztetésére, a mi aztán szülőanyja lett a megelégedésnek.

Ne kiesinyeljük tehát ezen tantárgyat, hanem karoljuk fel olyan érdeklődéssel, mint a milyen nagy ennek hordereje, emeljük fel a közönyösség hemályából a hová az az utóbbi időkben taszítva lett, tanít-suk odaadással tervszerűleg s ne feledjük soha, hogy mikor tanítványunk munkálkodik, nincs ideje rosra gondolni, ez pedig annak a bizonyítéka, hogy a háziipar tanítása is hozzájárul a vallás-erkölcsös nevelés alapjának emeléséhez.

A „háziipar“ elnevezés alatt minden szakember a fiuknál a közügyességi gyakorlatok, a leányoknál pedig a női kézimunka tanítását érti. Mikor tehát én a háziipar létjogosultságáról a szerény tehet-

ségemből kifolyó érvelésekkel elmélkedni merészkedtem a női kézimunka, mint háziipart beleértettem.

A közvélemény nyíltan, emelt fővel hirdeti, hogy a női kézimunkatanítónők a czífraságoknak, a mutatós dolgoknak és a különleges újdonságoknak a barátjai, arról pedig a mi háznál egy pár krajczár megtakarítással járna; mondjuk, hogy egy ruha megfoltoszásáról, egy szakadás vagy fésülés bevarrásáról stb. — mosolylyal párosult közönyösséggel vonnak vállat. Azt hiszem ebből le lehet vonni a konzekvenziát.

Eddigi sokoldaltú utánjárásom után szerzett tapasztalataimra támaszkodva egy zsilyvölgyi hatosztályú iskola részére a következő tervet elfogadását ajánlom.

Először az iskolába járókat három csoportra osztanám be:

Az első csoportba tartoznának az I., II., a második csoportba a III., IV., a harmadik csoportba pedig az V. és VI-ik osztályba járó fiúk.

Foglalkozni kellene velök:

Az első csoportban borsó és papírlemez munkákkal.

A második csoportban könnyebb fakeretek és konyhaeszközök kifaragásával, gyékénymunkálatokkal, könnyebb játékszerek előállításával, papírminták összerakásával.

A harmadik csoportban lombfűrészeléssel, könnyebb faragászati munkákkal, kosárfonással, keretek kifaragásával és kirakásával, természetes fából asztalaléskák, székek stb. tárgyak összeállításával és a gyermekek fejlettségéhez és ügyességéhez képest nehezebb játékok kifaragásával.

Most már csak az volna még a kérdés, hogy honnan szerezzük be a tanításhoz szükséges anyagot s ha ez megvan, ki lesz a háziipar tanítója. Mind a kettő fogas kérdés, valóságos gordiusi csomónak tűnik fel, az első tekintetre pedig csak egy kis utánjárás kell s ennek az áldozatnak meghozásával, — kivéve a papírlemezek egy pár szerszám beszerzését — az első kérdés meg van oldva, mert az egész anyag rendelkezésünkre áll, csak ki kell egy párszor a gyermekekkel sétálni érte, tehát könnyen előállítható; a második, már tudniillik az, hogy ki lesz a háziipar tanítója még mindig nem gordiusi csomó, ha az állam, a községek, a társulatok, egyletek, intéző közegek, szóval az iskola fenntartók szívókre téve kezöket, be látják, hogy a tanítónak is élni kell.

Az eddigieknek megszüvelése, elfogadása és kivitele megszüli azt a tervzetet, a hová Andreics János a tanítókhoz intézett, nemes gondolatokkal feltel felhívásában czéloz, t. i., hogy a mindennapi iskolázatás alól kikerült növendékek valami könnyű, de azért mégis jövedelmező munkával láttassanak el. Én melegen ajánlom Petrosényben egy gyermekjáték- és konyhaeszközök készítő műhely felállítását. Három tényezőnek: az államnak, községnek és társulatnak kéne kezét fogni s az ügyet felkarolni, ha biztos jövőt öhajtnak.

Az úgy olyan, hogy minden komoly gondolkodásu embertől figyelemre méltatást vár, mert a jövő nemzedék egészségi, testi fejlettségére kiterjed; a cél nem, én hozzászóltam, a ki jobbat tud ajánljon jobbat.

Fekete József,

alk. tanító.

zökkal. A ház ura talán észre sem vette leánya betegségét, de hogy is merne ilyen dolgot észrevenni! Volna zivatar — egetrázó mennydörgéssel tele!

De látta a nagyapa, fájt a lelke s nem tudta tovább tűrni. . . Vacsoránál ültek. Az öreg egész idő alatt nyugtalan, nem eszik, türelmetlenül karosszékekben; alig várja, hogy vége legyen s Idát elküldhesse.

— Menj csak Ida, — az íróasztal felső fiókjában találsz egy kis csomagot, azt vedd ki; egyebet szépen rendezz el s a csomagot hozd el nekem. — A lányka elment s az öreg reszkető fejét utána fordítva, — hogy kezdheti e már, — alig hallhatóan megszólalt:

— Mondjátok fiaim, mit akartok már ezzel a leánynyal? Nem vesztitek észre, hogy megváltozott, milyen beteg?

— Majd helyre jön — felel a nő hidegen — csak tudjam kiverni fejéből azt a fiút.

— De hát mi kifogás van ellene?

— Sok, nagyon sok . . .

— Ügyes, eszes fiú, becsület dolgában sem utolsó. Szegény az igaz, de fizetése.

— 900 frt! kaczagott a nő — de mit is akar egy Máté, a Fellaky családból házasodni! Egyéb sem kellene . . .

Aztán várhat az a gyermek, tizenhét éves sínes!

— S hátha szerencsétlen lesz egész életére? Gyermekeim, a házasság Isten kezében; ő igazgatja a sziveket, hogy egybe forrjanak,

ha megértették egymást. A nő villája hegyével idegesen tépdeste a terítő szálait; arcának idegesen mozgó izmai gúnyos, kiesinyülő mosolyra húzódtak, aztán hátravetve büszke fejét, így szólt:

— Csak ne szóljanak bele, tudom, mit csinálók, még elrontják az egészet. S az a ridég, gúnyos mosolygás megint ott ült arcán, szemében, mely a megsértődés tüzét kergette az öreg arcába.

— Hiába mosolyogsz édesem, a gyermek sorsa első sorban minket érdekel; én öhajtom, akarom, hogy a lányka boldog legyen.

— Hát én talán nem! De ilyen eszközökkel akarni az ő boldogságát, . . . oh ez esztelenség!

A férj székevel a kályha mellé került, addig eszűttatta félelmében a széket, hogy minél távolabb legyen a viharos párbeszéd színhelyétől. Onnan kíséri a vészes hitvesi mozdulatokat s tűnődik azon a szépen megezőrkalmazott engesztelő mondaton, melynek kezdő szava egyetlen hitvesi tekintetre olyan váratlanul törkán akadt.

Az öreg felállott.

— No gyermekem — eddig vártam; azt hittem, lesz ereje a fiannak, hogy elintézze veled is ezt az ügyet. Ugy látszik, nem elég erős ehhez, ő hallgat, nincs bátorsága — jóga még kevesebb, hogy beszéljen. Hát beszélék én! . . .

A nő felugrott, a villa csörömpölve hullott a tányérok közé, reszkető kézzel fogta meg az asztal szélét — elkészülve a támadás visszavetésére.

Ha ti nem akarjátok, akarom én, — van jogom hozzá, — neki boldognak kell lenni. Akarom!

A nő kigyó-modra felszisszent.

Ah, ezek a hangok, ez a soha sem hallott vakmerő, ellenkezés.

Mit jelent ez? . . . Ellenkezni vele? . . . vele egy Fellakyval! Ez sok, ez elviselhetetlen . . .

Szemei villogtak. Sápadozó arcán ült a megsértett női büszke dacz, beszélni akart; a harag szavait visszafojtotta s csak egyetlen szót tudott kimondani: Soha.

Az öregnek görnyedt alakja, büszkén, emelkedett fel a lelkesülttség izzó erejében, könyes szemét fölemelte, ismételte: Boldognak kell lennie. . . Akarom! S megfőrvé, eszméletlen esett karos-székebe.

Ida belépett. Sikolyt ejtette ki kezéből a csomagot: nem tudta, mi történt, nem értette szülei kötségesített vonásait s a nagyapó sápadt nemességét.

A besiető cselédek futkosnak, a nő fel-eszmél haragjából. . . mindnyájan az öreg körül, mit sem használt a jajgatás, sem az orvosi tudomány: a nagy lelki izgalom megölte az öreget.

És a nőnek a gyász között is jutott egy rövidke perze, hogy a dobozban rejtgetett jeggyűrűt nézegetve, *dinallal* sügja önmagának ezt az egyetlen szót:

Soha!

B. I.

A lupényi bányászserencsétlenség.

Mélyen a föld alatt, hová nem hat le a nap éltető melege, hol gyilkos gázok fertőzik a levegőt; ezer és ezer ember dolgozik az emberiség közjáváért.

Nehéz munka, ezer veszély között, oda-ado önfeláldozással. És a kikelettembertszitük ezen terhes feladat teljesítésére szólít, félelem nélkül tesznek bizottságot a dolgozó férfit ékesítő nemes tulajdonságokról.

Kinest gyűjteni a köznek: a nemes önzetlenségnek legragyogóbb bizonyítéka s ezért lehetünk és vagyunk büszkék bányászainkra, kiknek rendíthetetlen serege életveszélyekkel szembe szállva áttöri a földnek kincsét rejtő szikla-kérgét, hódol a társadalmi rendnek, ismeri és teljesíti honfi kötelességet.

Azért fájlaljuk különösen, hogy ha véletlen szerencsétlenségnek áldozatairól értesülünk.

A lupényi bányában előfordult szerencsétlenségnek csak egy ember áldozata van s két egyén súlyosan és három könnyen megsérült.

Helyszíni tudósításunk a következő: Az Urikány-Zsilvölgyi Magyar Kőszénbánya-Részvénytársaság Szent István tárnájában 1200 méternyi mélységben, ezen főtárna végén sziklát robbantottak f. hó 19-én virradólag. Egymásután többször robbantottak dinamittal Balog Károly, Capeletti Domokos és Flóra Mihály vajúrok, kik mindannyian tapasztalt régi bányászok. A szikla nehezen repedt, újabb furást eszközölték, a gyutasot beleillesztették s midőn Balog Károly taplóval meggyújtotta a furáson vagy repedésen észrevétlenül hirtelen kiömlött bányalég fellobbant s villámgyorsan tört a bányára nyílas felé s romboló útjában Csebian Péter nagyági illetőségű 18 éves bányamunkást a szénigáz megfojtotta, Simon Dénes pánfalvi illetőségű 18 éves és András Mihály malomfalvi illetőségű 33 éves bányamunkások súlyosabb sérüléseket szenvedtek, kik a bányalég robbanás színhelyétől 150—180 méternyre dolgoztak, míg a tovább, mintegy 300 méternyre dolgozott Gronet Áron csorácsi (Lengyel orsz.), Bibó Csikéri Péter szokolári bányamunkások könnyű sérülést szenvedtek. Egyéb sérülés nem történt.

A bányatársulat igazgatósága azonnal értesítette a petrosényi járás főszolgabíróását s Janza Vazul szolgabíró f. hó 20-án Dr. Bottenstein Samu járásorvos és Tribus Antal kincstári bányafőmérnökkel kiszállott a helyszínre s a halálos és ismertetett sérülések konstatálása után szigorú vizsgálat alávette a villamos áramra berendezett légtisztító készüléket, mely a meghívott bányafőmérnök megállapítása szerint teljesen megfelelő rendeltetésének s az is konstatálva lett, hogy a ventilátor a robbanásakor szabályszerűen működött, tehát bányalég nem gyűlemlett meg a tárnában, hanem a szikla furás és repesztés folytán valami sziklaüregekben összegyűlemlett szénigáz szokatlan mennyiségben s oly gyorsan kiömlött, hogy az ott dolgozó régi bányászok nem vettek észre, különben nem gyűjtötták volna meg a gyutasot s a bányalég nem robbant volna fel, mert a bányászok biztonsági lámpákkal voltak ellátva.

A hivatalos vizsgálat tehát megállapította, hogy a lupényi bánya igazgatósága, vezetősége az elővigyázati és óvintézkedések alkalmazásánál a technikai eszközök legrázkótosabb felhasználásával gondoskodott a bányamunkások személybiztonságáról; továbbá, hogy a munkások már a saját életük veszélyeztetésének elkerülése végett is a legnagyobb óvatossággal

jártak el. S hogy a katasztrófa még is bekövetkezett, az minden emberi számításán kívül eső olyan baleset, melyért jogosan senki sem vonható felelősségre. Egy kikerülhetlen szerencsétlenség, mely a bányában előfordulhat, mint a tengeren a rendkívüli vihar, melynek romboló pusztítását a legmesszebb menő elővigyázati intézkedés sem háríthatja el.

Az ács megszedül s lezuhan a magasból; az utast elragadják, összetörik a lovak; a bonczoló orvost hullámérgezés ölheti meg, a bányászt pedig az észrevétlenül kiömlő bányalég. Mindnyájunk élete kezében van s szent végzésében meg kell nyugodnunk.

UJDONSÁGOK.

Hunyadvármegye tiszti főügyészevé
Dobay Károly kir. tanácsos, ügyvéd választott meg.

A hátszeg-karánsebesi viczinális vas-pálya építési költségeire a vármegyei közgyűlés
35 ezer forintot szavazott meg.

Fillérestételek lesznek a polgári olvasó körben köthetnek. Az eszme megpendítő több urat és urhölgyet megnyertek már időszaki konkrenti közreműködésre, a kik ének szavalt, felolvasás, zene stb. produkcióikkal fogják a közönséget mulattatni s emellett üdvös czélok mozdtak elő a tetszés szerint perselybe teendő fillérekbe. A terv méltatására visszatérünk.

Iparos és kereskedő tanoncok oktatásául eddig elért siker fölött a kir. tanfelügyelő teljes megelégedését fejezte ki, sőt a miniszter is megdicsérte a fokozatos fejlődést és a tanerők buzgalmit. Eddig 78 tanoncz iratkozott be és jár rendszeren az előadásokra. Több mint az előző években, mindazonáltal figyelemzettjük a tanoncztartó iparosokat és kereskedőket a törvény szigorú rendelkezésére utalással, hogy tanonczait rendszeren iskoláztassák.

Mehet. A vonatok indulását jelezték ezen szóval úgy, mint azelőtt a csemetéssel s miként megszűnt a csemetés, a jövő hó 1-től megszűnik a „mehet” is és nappal színes zászlóval. éjjel pedig lámpával adnak jelt az indulásra. Csak a száraz tényt említjük s czélszerűségét, vagy czélszerűtlenségét nem vitatjuk, de annyi tény, hogy ha az osztrák szomszédokat így utánozzuk mindenben, akkor megérjük azt is, a mivel az osztrák közlekedésügyi miniszter foglalkozik, hogy az utasok súlymaximuma megállapítatik s a ki podgyászszal együtt 80 kilogrammál súlyosabb, az egy jeggyel „nem mehet”.

Harmadik magy. kir. osztálysorsjáték.
Az előttünk fekvő sorsolási tervzet szerint a harmadik osztálysorsjáték első osztályának kizárása november hó 17-én és 18-án lesz és tisztelt olvasóinkat különösen figyelmeztetjük a Török A. és Társa budapesti cég hirdetésére. Ezen általunk ismert céget azért ajánljuk, mert ez szigorúan pontos és bevált legjobban szolgálja ki. Ugy látszik, hogy Fortuna istenasszony különös kegyével árasztotta el e céget, mert értesülésünk szerint az első és második sorsjáték alkalmával körülbelül egy millió ötszáz ezer korona nyereséget fizetett ki vevőinek. A nyeresemények száma, valamint a sorsjegyek árai az I. osztályhoz — és pedig egy egész 6 frt, egy fél 3 frt, egy negyed 1 frt 50 kr., egy nyolcad 75 kr. — ugyanazok maradtak a harmadik sorsjátéknál is. A ki, tehát a szerencsének kezét akar nyújtani, forduljon bizalommal Török A. és Tsa főclárusítókhoz Budapestben.

Erzsébet királyné szobrára Pelger Vilma és Gresli Vilma gyűjtéseként lapunk után az Erzsébet királyné szoboralap központi bizottságához beküldetett 8 frt. 95 kr., mely összeg a következő adományokból gyűlt össze: Luther Janka, Chrász Jánosné, 1—1 frt., Pelger Mihály, Gresli Wilhelmina Blascha Emilia, Kósa Mihályné, Pap Sándorné, Grosz Vilmos, Marek Mórné, Pisztné, B. Károly, 50—50 kr., Kohn Samu, 30 kr., Lej Jakob, 35 kr., Liska Luiza, N. N., Stancane, Stanea Ávrán, Pimer József, 20—20 kr., Pelger Piroška, Pelger Gizella Pelger Vilma, Pelger Ilka, Pelger Emma, Gresli Vilma, Hüttner Ella, N. N. 10—10 kr.

HIRDETÉSEK.

Egy elegáns

szalonbutorzat

továbbá fényezett szép

szekrény

esetleg egyéb

szobabutor jutányos áron eladó.

Bővebb felvilágosítást ad a

kiadó hivatal.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel szímet nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbaké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart.

Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi szolingeni gyártmány, sok kiállításán kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségektől megment. Tartós és pénzt megtakarító.

Darabja 3 frt.

A penge ***csillagos aczéلبól és a többi részei alpacából vannak.

Egy külön penge hozzá 1 frt.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR főbizományosnál

Budapest, V. ker., Kálmán-utca 15.

Gyűjtőnek 5 drb után egy ingyen küldetik.

Kérje
a *The Continental*
Bodega Company
oildighitri spanyol és portugál borait

Sherry
Portbor
Malaga
Madeira
Tarragona stb.

Kaphatók az összes finomabb fűszer és csemege kereskedéseknél, valamint poharaként az előkelőbb szállodák, kávéházak és vendéglőkben.

Saját fiók: Budapest
IV. Kossuth-Lajos és Ujvilág utca sarkán, a Gentry Casinónál szemben

Petrosényben kizárólag csak **Jakabfi Rezső** fűszerkereskedésében kapható.

